

David Karabec

První zákon o umělé inteligenci na světě (Akt o umělé inteligenci)

Zákon bude oficiálně zveřejněn v Úředním věstníku EU v průběhu dubna 2024

The world's first artificial intelligence law (Artificial Intelligence Act)

Abstrakt

Umělá inteligence („AI“) je rychle se vyvíjející skupina technologií, které se podílejí na široké škále hospodářských, environmentálních a společenských přínosů v celém spektru průmyslových odvětví a sociálních aktivit. AI může ale také zároveň v závislosti na okolnostech týkajících se jejího konkrétního uplatňování, používání a úrovně technologického rozvoje vytvářet rizika a působit újmu veřejným zájmům a základním právům, které jsou chráněny právem Unie. Akt o umělé inteligenci má zlepšit fungování vnitřního trhu stanovením jednotného právního rámce pro AI, zejména pro vývoj, uvádění na trh, uvádění do provozu a používání systémů umělé inteligence v souladu s hodnotami Unie, podporovat zavádění důvěryhodné umělé inteligence zaměřené na člověka a zároveň zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví, bezpečnosti a základních práv zakotvených v Listině základních práv Evropské unie, včetně demokracie, právního státu a ochrany životního prostředí, před škodlivými účinky systémů AI v Unii.

Klíčová slova

Umělá inteligence (AI), Akt o umělé inteligenci, systémy AI, autorská práva, duševní vlastnictví

Abstract

Artificial intelligence (“AI”) is a rapidly evolving group of technologies that contribute to a wide range of economic, environmental and societal benefits across a spectrum of industries and social activities. But at the same time, depending on the circumstances related to its specific application, use and level of technological development, AI can also create risks and cause harm to public interests and fundamental rights that are protected by Union law. The AI Act aims to improve the functioning of the internal market by establishing a single legal framework for AI, in particular for the development, marketing, commissioning and use of AI systems in line with the Union's values, supporting the deployment of trustworthy human-centered AI while ensuring a high the level of protection of health, safety and fundamental rights enshrined in the Charter of Fundamental Rights of the European Union, including democracy, the rule of law and environmental protection, against the harmful effects of AI systems in the Union.

Keywords

Artificial Intelligence (AI), Artificial Intelligence Act, AI systems, copyright, intellectual property

JEL Classification

K00

DOI

<http://dx.doi.org/10.37355/LK-2023-12>

Úvod

Umělá inteligence („AI“) je rychle se vyvíjející skupina technologií, které se podílejí na širokém škále hospodářských, environmentálních a společenských přínosů v celém spektru průmyslových odvětví a sociálních aktivit. Díky zlepšení predikcí, optimalizaci provozu, přidělování zdrojů a personalizaci digitálních řešení dostupných pro jednotlivce a organizace může používání AI poskytnout podnikům klíčové konkurenční výhody a podpořit sociálně a environmentálně prospěšné výsledky, například v oblasti zdravotnictví, zemědělství, bezpečnosti potravin, vzdělávání a odborné přípravy, sdělovacích prostředků, sportu, kultury, správy infrastruktury, energetiky, dopravy a logistiky, veřejných služeb, bezpečnosti, spravedlnosti, účinného využívání zdrojů a energetické účinnosti, monitorování životního prostředí, ochrany a obnovy biologické rozmanitosti a ekosystémů a zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně.

AI může ale také zároveň v závislosti na okolnostech týkajících se jejího konkrétního uplatňování, používání a úrovně technologického rozvoje vytvářet rizika a působit újmu veřejným zájmům a základním právům, které jsou chráněny právem Unie. Tato újma může být hmotná nebo nehmotná, včetně újmy fyzické, psychické, společenské nebo ekonomické. Vzhledem k velkému dopadu, který může mít AI na společnost, a jelikož je třeba budovat důvěru, má Evropský parlament za to, že je nezbytné, aby AI i její regulační rámec byly rozvíjeny v souladu s hodnotami Unie. Základním předpokladem je, aby byla AI technologií zaměřenou na člověka. Měla by být nástrojem pro lidi, jehož konečným cílem je zvýšit kvalitu života lidí.

Dne 13. března 2024 Evropský parlament proto přijal zákon EU o umělé inteligenci („AI Act“), který byl předložený Komisi Evropskému parlamentu a Radě v roce 2021. Tento Akt o umělé inteligenci je prvním samostatným zákonem upravujícím AI na světě a přelomovým právním předpisem pro EU.

Jaký je účel Aktu o umělé inteligenci?

Účelem Aktu o umělé inteligenci je zlepšit fungování vnitřního trhu stanovením jednotného právního rámce pro AI, zejména pro vývoj, uvádění na trh, uvádění do provozu a používání systémů umělé inteligence v souladu s hodnotami Unie, podporovat zavádění důvěryhodné umělé inteligence zaměřené na člověka a zároveň zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví, bezpečnosti a základních práv zakotvených v Listině základních práv Evropské unie, včetně demokracie, právního státu a ochrany životního prostředí, před škodlivými účinky systémů AI v Unii. Tento Akt o umělé inteligenci má také podporovat inovace a zajistit Unii vedoucí postavení při zavádění důvěryhodné AI.

K dosažení tohoto cíle Akt o umělé inteligenci stanoví pravidla, která budou regulovat uvádění určitých systémů AI na trh a do provozu, jakož i jejich používání, a tím zajišťovat bezproblémové fungování vnitřního trhu a umožňovat, aby tyto systémy měly prospěch ze zásady volného pohybu zboží a služeb. Uvedená pravidla mají být jasná a spolehlivá, pokud jde o ochranu základních práv, měla by podporovat nová inovativní řešení a umožňovat evropský ekosystém veřejných a soukromých subjektů vytvářejících systémy AI v souladu s hodnotami Unie. Stanovením těchto pravidel, jakož i opatření na podporu inovací se zvláštním

zaměřením na malé a střední podniky, včetně podniků začínajících, podporuje Akt o umělé inteligenci cíl, kterým je prosazování evropského přístupu k AI zaměřeného na člověka.

Aby bylo možné dosáhnout co největších přínosů systémů AI a zároveň chránit základní práva, zdraví a bezpečnost a umožnit demokratickou kontrolu, měli by poskytovatelé, zavádějící subjekty a dotčené osoby získat v tomto ohledu prostřednictvím gramotnosti v oblasti AI nezbytné povědomí, které jim umožní činit ohledně systémů AI informovaná rozhodnutí. Povědomí o těchto otázkách se může lišit s ohledem na příslušný kontext a může obnášet pochopení správného uplatňování technických prvků během fáze vývoje systému AI, opatření, která mají být uplatňována během jeho používání, vhodné způsoby výkladu výstupů systému AI a v případě dotčených osob poznatky nezbytné k pochopení toho, jak na ně budou mít rozhodnutí přijatá s pomocí AI dopad.

Akt o umělé inteligenci by měl podporovat inovace, respektovat svobodu vědy a neměl by narušovat činnosti v oblasti výzkumu a vývoje. Je proto nezbytné vyloučit z jeho oblasti působnosti systémy a modely AI, které byly speciálně vyvinuty a uvedeny do provozu výhradně za účelem vědeckého výzkumu a vývoje. Kromě toho je nezbytné zajistit, aby tento Akt o umělé inteligenci neměl žádný jiný vliv na činnost v oblasti vědeckého výzkumu a vývoje systémů AI před jejich uvedením na trh nebo do provozu. Pokud jde o činnost v oblasti výzkumu, testování a vývoje zaměřenou na produkty a týkající se systémů nebo modelů AI, ustanovení tohoto Aktu o umělé inteligenci by se rovněž neměla použít před uvedením těchto systémů a modelů do provozu nebo na trh. Za všech okolností by měla být veškerá výzkumná a vývojová činnost prováděna v souladu s uznávanými etickými a profesními normami vědeckého výzkumu a v souladu s platným právem Unie.

Aby bylo možné zavést přiměřený a účinný soubor závazných pravidel pro systémy AI, měl by být dodržován jasně definovaný přístup založený na posouzení rizik. Tento přístup by měl přizpůsobit typ a obsah těchto pravidel intenzitě a rozsahu rizik, která mohou systémy AI vytvářet. Je proto nezbytné zakázat některé nepřijatelné postupy v oblasti AI a stanovit požadavky na vysoce rizikové systémy AI a povinnosti příslušných provozovatelů, jakož i povinnosti transparentnosti pro určité systémy AI.

Přestože využívání AI přináší celou řadu výhod, může být tato technologie i zneužita a se stát zdrojem nových a výkonných nástrojů umožňujících praktiky spočívající v manipulaci, vykořisťování a sociální kontrole. Tyto praktiky jsou mimořádně škodlivé a nekalé a měly by být zakázány, neboť jsou v rozporu s hodnotami Unie, jimiž je úcta k lidské důstojnosti, svoboda, rovnost, demokracie a právní stát, a se základními právy zakotvenými v Listině, včetně práva na zákaz diskriminace, na ochranu údajů a soukromí a práv dítěte.

Manipulativní techniky založené na AI lze použít k přesvědčování osob k nežádoucímu chování nebo k jejich klamání tím, že je podněcují k přijímání rozhodnutí tak, že je podkopávána a narušována jejich autonomie, rozhodování a svobodná volba. Uvádění na trh nebo do provozu nebo používání určitých systémů AI s cílem podstatně ovlivnit lidské chování nebo s takovým účinkem, kdy je pravděpodobné, že bude dotčeným osobám způsobena značná újma, zejména pokud jde o dostatečně významné nepříznivé dopady na fyzické či psychické zdraví nebo finanční zájmy, je obzvláště nebezpečné, a proto by mělo být zakázáno.

Tyto systémy AI využívají podprahové signály, jako jsou zvukové a obrazové stimuly a video stimuly, které člověk není schopen vnímat, neboť jsou mimo rámec lidského vnímání, nebo jiné manipulativní nebo klamavé techniky, které narušují nebo oslabují autonomii, schopnost rozhodování nebo svobodnou volbu člověka tak, že tento vliv vědomě nezaznamená, nebo pokud si jej uvědomí, přesto se nechá oklamat nebo není schopen jej ovládat nebo mu odolat. To by mohlo být usnadněno například rozhraními stroj–mozek nebo virtuální realitou, neboť

umožňují větší kontrolu nad tím, jakým stimulům je jedinec vystaven, pokud mohou tyto stimuly značnou měrou a výrazně škodlivým způsobem narušit jejich chování.

Existují také vážné obavy ohledně vědeckého základu systémů AI, jejichž cílem je zjišťovat nebo odvozovat emoce, zejména z toho důvodu, že vyjádření emocí se v jednotlivých kulturách a situacích značně liší, a dokonce i u téhož jednotlivce. Mezi hlavní nedostatky těchto systémů patří omezená spolehlivost, nedostatečná specifická a omezená možnost zobecňování. Systémy AI, které zjišťují nebo odvozují emoce nebo záměry fyzických osob na základě jejich biometrických údajů, proto mohou vést k diskriminačním výsledkům a mohou zasahovat do práv a svobod dotčených osob. Vzhledem k nerovnováze moci v kontextu práce nebo vzdělávání ve spojení s invazivní povahou těchto systémů by tyto systémy mohly vést ke znevýhodňujícímu nebo nepříznivému zacházení s některými fyzickými osobami nebo celými skupinami fyzických osob. Uvádění na trh, uvádění do provozu nebo používání systémů AI určených k použití za účelem zjišťování emočního stavu jednotlivců v situacích souvisejících s prací a vzděláváním by proto mělo být zakázáno.

Vysoce rizikové systémy AI by proto měly být uváděny na trh Unie, do provozu nebo používány pouze v případě, že splňují určité závazné požadavky. Tyto požadavky by měly zajistit, aby vysoce rizikové systémy AI, které jsou dostupné v Unii nebo jejichž výstupy jsou v Unii jinak využívány, nepředstavovaly nepřijatelné riziko pro důležité veřejné zájmy Unie uznané a chráněné právem Unie. Označení systémů AI jako vysoce rizikové by mělo být omezeno na systémy, které mají významný škodlivý dopad na zdraví, bezpečnost a základní práva osob v Unii.

Systémy AI by také mohly mít nepříznivý dopad na zdraví a bezpečnost osob, zejména pokud tyto systémy fungují jako bezpečnostní součásti. Například stále více autonomní roboti, ať už v kontextu výroby, nebo osobní asistence a péče, by měli být schopni bezpečně fungovat a vykonávat své funkce ve složitých prostředích. Obdobně ve zdravotnictví, kde jsou život a zdraví vystaveny obzvláště vysokému riziku, by měly být stále sofistikovanější diagnostické systémy a systémy podporující lidská rozhodnutí spolehlivé a přesné.

Pro klasifikaci určitého systému AI jako vysoce rizikového je zvláště relevantní míra nepříznivého dopadu takového systému AI na základní práva chráněná Listinou. Tato práva zahrnují právo na lidskou důstojnost, respektování soukromého a rodinného života, ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací, svobodu shromažďování a sdružování a zákaz diskriminace, právo na vzdělání, ochranu spotřebitele, práva pracovníků, práva osob se zdravotním postižením, genderovou rovnost, práva duševního vlastnictví, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, právo na obhajobu a presumpci nevinu a právo na řádnou správu, jakož i práva dítěte při zohlednění zranitelnosti dětí a poskytnutí takové ochrany a péče, která je nezbytná pro jejich blaho.

Akt o umělé inteligenci řeší také obecné modely, zejména velké generativní modely schopné vytvářet text, obrázky a další obsah, představují jedinečné inovační příležitosti, ale také výzvy pro umělce, autory a další tvůrce i pro způsoby, jimiž je jejich tvůrčí obsah vytvářen, distribuován, používán a zužitkován. Vývoj a trénování těchto modelů vyžaduje přístup k obrovskému množství textů, obrázků, videí a dalších dat. V této souvislosti mohou být pro vyhledávání a analýzu takového obsahu, který může být chráněn autorským právem a právy s ním souvisejícími, hojně využívány techniky vytěžování textů a dat. Jakékoli užití obsahu chráněného autorským právem vyžaduje svolení dotčeného nositele práv, pokud neplatí výjimky a omezení z autorských práv. Směrnice (EU) 2019/790 zavedla výjimky a omezení umožňující za určitých podmínek rozmnožování a extrakce děl nebo jiných předmětů ochrany pro účely vytěžování textů a dat. Podle těchto pravidel se nositelé práv mohou rozhodnout, že si práva ke svým dílům nebo jiným předmětům ochrany vyhradí, aby zabránili vytěžování textů

a dat, pokud vytěžování neprobíhá pro účely vědeckého výzkumu. Jestliže byla práva na výjimku výslovně a vhodným způsobem vyhrazena, musí poskytovatelé obecných modelů AI od nositelů práv získat povolení, pokud chtějí vytěžování textů a dat u těchto děl provádět.

Poskytovatelé, kteří uvádějí na trh Unie obecné modely AI, by měli zajistit dodržování příslušných povinností stanovených v tomto Aktu o umělé inteligenci. Za tímto účelem by poskytovatelé obecných modelů AI měli zavést politiku dodržování právních předpisů Unie v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících, zejména s cílem identifikovat a dodržovat výhrady práv vyjádřené nositeli práv podle čl. 4 odst. 3 směrnice (EU) 2019/790. Každý poskytovatel, který uvádí na trh Unie obecný model AI, by měl tuto povinnost splnit bez ohledu na jurisdikci, v níž dochází k úkonům souvisejícím s autorským právem, na jejichž základě se tyto obecné modely AI trénují. Toto je nezbytné k zajištění rovných podmínek mezi poskytovateli obecných modelů AI, kdy by žádný poskytovatel neměl být schopen získat konkurenční výhodu na trhu Unie tím, že bude uplatňovat nižší standardy autorského práva, než jaké jsou v Unii stanoveny.

V zájmu zvýšení transparentnosti dat, která se používají v předběžném trénování a trénování obecných modelů AI, včetně textů a dat chráněných autorským právem, je také vhodné, aby poskytovatelé těchto modelů vypracovali a zveřejnili dostatečně podrobné shrnutí obsahu, jenž byl pro trénování obecného modelu použit. Při řádném zohlednění potřeby chránit obchodní tajemství a důvěrné obchodní informace by toto shrnutí mělo být ve svém rozsahu obecně komplexní, a nikoli technicky podrobné, aby stranám s oprávněnými zájmy, včetně nositelů autorských práv, usnadnilo výkon a prosazování jejich práv podle práva Unie, a například by v něm tak měly být uvedeny hlavní sady nebo soubory dat, které byly při trénování modelu použity, jako jsou rozsáhlé soukromé nebo veřejné databáze nebo datové archivy, a mělo by v něm být obsaženo narativní vysvětlení jiných použitých zdrojů údajů.

Kromě technických řešení používaných poskytovateli systému by zavádějící subjekty, které používají systém AI k vytváření obrazového, zvukového nebo video obsahu nebo k manipulaci s ním, přičemž tento obsah se znatelně podobá existujícím osobám, místům nebo událostem a určité osobě by se falešně jevil jako autentický („deep fakes“), měly rovněž jasně a zřetelně uvádět, že obsah byl vytvořen uměle nebo s ním bylo manipulováno, a to tak, že odpovídajícím způsobem označí výstup umělé inteligence a zveřejní jeho umělý původ. Splnění této povinnosti týkající se transparentnosti by nemělo být vykládáno tak, že naznačuje, že používání systému nebo jeho výstupu brání právu na svobodu projevu a právu na svobodu umění a vědy zaručeným Listinou, zejména pokud je obsah součástí zjevně tvůrčího, satirického, uměleckého nebo fiktivního díla nebo programu, s výhradou vhodných záruk práv a svobod třetích osob.

V těchto případech je povinnost transparentnosti pro „deep fakes“ stanovená v Aktu o umělé inteligenci omezena na zveřejnění existence takového vytvořeného nebo zmanipulovaného obsahu vhodným způsobem, který nebrání zobrazení díla nebo požitku z něj, včetně jeho běžného využívání a používání, při zachování užitečnosti a kvality díla. Kromě toho je rovněž vhodné stanovit podobnou povinnost zveřejňování v souvislosti s textem vytvořeným nebo zmanipulovaným umělou inteligencí, pokud je zveřejněn za účelem informování veřejnosti o záležitostech veřejného zájmu, pokud obsah vytvořený umělou inteligencí neprošel procesem lidského přezkumu nebo redakční kontroly a redakční odpovědnost za zveřejnění obsahu nese fyzická nebo právnická osoba.

V celém hodnotovém řetězci AI mnoho stran často dodává systémy, nástroje a služby AI, ale také součásti nebo procesy, které poskytovatel začleňuje do systému AI s různými cíli, včetně trénování modelu, opětovného trénování modelu, testování a hodnocení modelu, integrace do softwaru nebo jiných aspektů vývoje modelu. Tyto strany hrají důležitou úlohu v hodnotovém řetězci ve vztahu k poskytovateli vysoce rizikového systému AI, do něhož jsou jejich systémy,

Tabulka 1: Grafiky a témata AI ve vztahu k právním otázkám

Umělá inteligence, média a právo¹⁵⁴

Umělá inteligence: jaké právní a etické otázky s sebou nese její vojenské využití?¹⁵⁵

Autorské právo k dílu vytvořenému umělou inteligencí¹⁵⁶

Umělá inteligence a právo aneb Autonomní systémy a jejich budoucnost¹⁵⁷

Umělá inteligence a informování spotřebitele¹⁵⁸

Několik poznámek k problematice umělé inteligence v normotvorbě a rozhodování soudů¹⁵⁹

¹⁵⁴ <https://aijournalism.fsv.cuni.cz/tacr-2/tacr-ai-media-a-pravo/>

¹⁵⁵ <https://pravo21.cz/pravo/umela-inteligence-jake-pravni-a-eticke-otazky-s-sebou-nese-jeji-vojenske-vyuziti>

¹⁵⁶ <https://www.pruvodcepodnikanim.cz/clanek/autorske-pravo-k-dilu-vytvorenemu-umelou-inteligenci/>

¹⁵⁷ <https://www.bkch-advokati.cz/autonomni-systemy-a-jejich-budoucnost/>

¹⁵⁸ <https://www.pravniprostor.cz/clanky/pravo-it/umela-inteligence-informovani-spotrebitele>

¹⁵⁹ <https://www.pravniprostor.cz/clanky/ostatni-pravo/nekolik-poznamek-k-problematice-umele-inteligence-v-normotvorbe-rozhodovani-soudu>

nástroje, služby, součásti nebo procesy AI začleňovány, a měly by na základě písemné dohody tomuto poskytovateli poskytnout nezbytné informace, schopnosti, technický přístup a další pomoc na základě obecně uznávaného stavu techniky, aby poskytovatel mohl plně plnit povinnosti stanovené v tomto Aktu o umělé inteligenci, aniž by byla ohrožena jeho vlastní práva duševního vlastnictví nebo obchodní tajemství.

Ačkoli přístup založený na posouzení rizik je základem pro přiměřený a účinný soubor závazných pravidel, je důležité připomenout Etické pokyny pro zajištění důvěryhodnosti UI z roku 2019, které vypracovala nezávislá Expertní skupina na vysoké úrovni pro AI jmenovaná Komisí. V těchto pokynech vypracovala uvedená skupina sedm nezávazných etických zásad týkajících se AI, které mají pomoci zajistit, aby byla AI důvěryhodná a vyhovovala požadavkům etiky. Předmětných sedm zásad obnáší lidský faktor a dohled; technickou spolehlivost a bezpečnost; ochranu soukromí a správu dat; transparentnost; rozmanitost, nediskriminaci a spravedlnost; dobré sociální a environmentální podmínky; odpovědnost. Uvedené pokyny k navrhování soudržné, důvěryhodné AI zaměřené na člověka v souladu s Listinou a s hodnotami, na nichž je Unie založena. Lidský faktor a dohled spočívá v tom, že systémy AI jsou vyvíjeny a používány jako nástroj, který slouží lidem, respektuje lidskou důstojnost a osobní autonomii a který funguje způsobem, jenž může být řádně ovládán a kontrolován člověkem.

Dodržování tohoto Aktu o umělé inteligenci by také mělo být vymahatelné, a to ukládáním sankcí a jiných donucovacích opatření, která mohou rovněž zahrnovat varování a nepeněžní opatření. Za účelem posílení a harmonizace správních sankcí za porušení tohoto Aktu o umělé inteligenci by měly být stanoveny horní hranice pro stanovení správních pokut za určitá konkrétní porušení. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující, přičemž zohledňují zájmy malých a středních podniků, včetně podniků začínajících, a jejich ekonomickou životaschopnost.

Závěr

Účelem Aktu o umělé inteligenci je tedy zlepšit fungování vnitřního trhu stanovením jednotného právního rámce pro AI, zejména pro vývoj, uvádění na trh, uvádění do provozu a používání systémů umělé inteligence v souladu s hodnotami Unie, podporovat zavádění důvěryhodné umělé inteligence zaměřené na člověka a zároveň zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví, bezpečnosti a základních práv zakotvených v Listině základních práv Evropské unie, včetně demokracie, právního státu a ochrany životního prostředí, před škodlivými účinky systémů AI v Unii.

Akt o umělé inteligenci by měl také podporovat inovace, respektovat svobodu vědy a neměl by narušovat činnosti v oblasti výzkumu a vývoje. Ve vztahu k ochraně duševního vlastnictví by poskytovatelé obecných modelů AI měli zavést politiku dodržování právních předpisů Unie v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících. Každý poskytovatel, který uvádí na trh Unie obecný model AI, by měl tuto povinnost splnit bez ohledu na jurisdikci, v níž dochází k úkonům souvisejícím s autorským právem, na jejichž základě se tyto obecné modely AI trénují. Toto je nezbytné k zajištění rovných podmínek mezi poskytovateli obecných modelů AI, kdy by žádný poskytovatel neměl být schopen získat konkurenční výhodu na trhu Unie tím, že bude uplatňovat nižší standardy autorského práva, než jaké jsou v Unii stanoveny.

V zájmu zvýšení transparentnosti dat, která se používají v předběžném trénování a trénování obecných modelů AI, včetně textů a dat chráněných autorským právem, je také vhodné, aby poskytovatelé těchto modelů vypracovali a zveřejnili dostatečně podrobné shrnutí obsahu, jenž byl pro trénování obecného modelu použit. Při řádném zohlednění potřeby chránit obchodní

tajemství a důvěrné obchodní informace by toto shrnutí mělo být ve svém rozsahu obecně komplexní, a nikoli technicky podrobné, aby stranám s oprávněnými zájmy, včetně nositelů autorských práv, usnadnilo výkon a prosazování jejich práv podle práva Unie.

Dodržování tohoto Aktu o umělé inteligenci by také mělo být vymahatelné, a to ukládáním sankcí a jiných donucovacích opatření, která mohou rovněž zahrnovat varování a nepeněžní opatření. Vývoj umělé inteligence je tak rychlý, že bude třeba systém řízení rizik také pravidelně přezkoumávat a aktualizovat jej tak, aby byla zajištěna trvalá účinnost Aktu o umělé inteligenci, včetně odůvodnění a dokumentace veškerých významných rozhodnutí a opatření přijatých na jeho základě.

Kontakt

JUDr. David Karabec, MPA, LL.M.

advokát a IP mediátor

Na Spojce 610/6, 101 00 Praha 10

recepce@karabec.cz

Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze absolvoval v roce 1988, kde také získal v roce 1989 doktorský titul v oboru právo. V roce 1993 se stal komerčním právníkem zapsaným u Komory komerčních právníků České republiky a od roku 1996 působí jako advokát. Od roku 1997 se také zabývá publikační a přednáškovou činností se zaměřením na průmyslová práva a licence při podnikání, ochranu know-how a hospodářskou soutěž, přičemž si soustavně prohlubuje své odborné znalosti v této oblasti. V roce 1999 absolvoval dvouleté specializační studium práv k duševnímu vlastnictví na Institutu průmyslově právní výchovy při Úřadu průmyslového vlastnictví v Praze. V roce 2019 získal manažerský titul MPA v oblasti výzkumu, vývoje a inovací a v roce 2021 ukončil postgraduální studium (LL.M.) v oblasti alternativního řešení sporů (mimosoudní řešení sporů, mediace, arbitráž), absolvoval specializované kurzy mediace a vyjednávání pro patentové zástupce a stal se místopředsedou redakční rady časopisu Duševní vlastnictví. V roce 2022 se stal členem legislativní rady Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR. Ve své odborné advokátní praxi se věnuje zejména problematice průmyslových a autorských práv, licencí, ochraně know-how a obchodního tajemství, nekalé soutěže, IP mediacím a procesnímu zastupování klientů v těchto oblastech práva.